

København 2. juni 2016

Uddannelses- og forskningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Vedrørende revisionen af de sundhedsfaglige professionsbacheloruddannelser.

Ministerens svar på udvalgets spørgsmål nr. 150, 151, 153 og 154 giver mig anledning til en række kommentarer.

Angående spørgsmål 151: Ministeren undlader i sin besvarelse at kommentere på at den nyuddannede sygeplejerske ifølge Bekendtgørelse om uddannelsen til professionsbachelor i sygepleje opnår titlen "Bachelor of science of Nursing". Det bør bemærkes at sygeplejerskeuddannelsen er på samme niveau som andre mellemlange sundhedsuddannelser.

Begrundelsen for at ønske titlen "Bachelor's degree Programme of Midwifery" ændret til "Bachelor of Science in Midwifery" er, at denne titel afspejler det niveau, som de uddannede har, som følge af deres uddannelse. Uddannelsesniveaut skal ifølge national og international kvalifikationsramme kvalificere til det akademiske uddannelsesniveau. Titlen vil, såvel nationalt som internationalt, tydeliggøre den uddannede jordemoders uddannelsesniveau da titlen "bachelor of science" er en internationalt anerkendt titel for bacheloruddannelser med naturvidenskabeligt og/eller samfundsvidenskabeligt indhold. Dermed styrkes grundlaget for at sammenligne og anerkende kvalifikationer på tværs af landegrænser. Det vil endvidere medføre at uddannede danske jordemødres uddannelsesniveau kan ligestilles med andre ansøgere til stillinger internationalt.

Angående spørgsmål 153: I revisionsprocessen har det været vanskeligt at få lov til at beskrive læringsmålene for uddannelsen på en måde som kan være styrende for uddannelsen og som kan beskrive det relevante grundlag for autorisation. Læringsudbyttet (viden, færdigheder og kompetencer) er i den nye Bekendtgørelse om uddannelse til professionsbachelor i jordemoderkundskab formuleret så komprimeret og kompakt, at det vanskeliggør processen med at omsætte det til konkret undervisning og indhold.

Angående spørgsmål 154: Ministerens besvarelse af dette spørgsmål forholder sig udelukkende til praktikaftaler mellem uddannelsesinstitution og praktikinstitution. Det er efter min opfattelse et meget forenklet svar på det spørgsmål, som udvalget stiller med hensyn til om den kliniske undervisning ruste de studerende til et arbejde, som kræver selvstændighed og faglig fundering. Ved revisionen er det tværprofessionelle aspekt kommet til at omfatte 20 ETCS mod tidligere 15 ECTS. Det betyder, at den monofaglige del af uddannelsen reduceres tilsvarende, hvilket har stor betydning i en, i forvejen, komprimeret grunduddannelse, som leder frem til selvstændigt at skulle varetage et forbeholdt virksomhedsområde fra første dag som færdiguddannet.

Angående spørgsmål 150: Uddannelsesbekendtgørelserne beskriver læringsmålene for den enkelte uddannelse. Studieordningerne beskriver uddannelserne på et meget overordnet niveau. Den konkrete udmøntning af bekendtgørelserne og studieordning bliver derfor i semesterbeskrivelserne, som udarbejdes

på den enkelte institution, som udbyder uddannelsen. Dette skaber mulighed og risiko for at der vil udvikle sig væsentlige forskelle på tværs af udbud af samme uddannelse. Begrundelsen for at afskaffe nationale studieordninger, begrundes i ministerens svar med, "mulighed for løbende udvikling og tilpasning af indholdet ift. kravene i sundhedssektoren både nationalt og regionalt". Denne begrundelse taler jo i sig selv for at uddannelserne vil udvikle sig forskelligt på tværs af udbud af samme uddannelse.

Med venlig hilsen
Margrethe Nielsen
Jordemoder, lektor
Küchlersgade 41
1774 København V